

עמ"ת (באר שבע) 21749-07-25 - עאדל אבו עדרה (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 21749-07-25 - עאדל אבו עדרה נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 21749-07-25
עאדל אבו עדרה (עציר)

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[11.07.2025]

כבוד השופט אריאל חזק

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת דולב-להמן), בתיק מ.ת. 62655-06-25 מיום 8.7.25, במסגרתה נדחה הדין ליום 21.8.25 לצורך קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של העורר. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר והסעת נוסעים מעל למותר כשההסעה מבוצעת בשכר. בכתב האישום תואר בין היתר כי ביום 18.6.25 בשעת לילה, עצרו שוטרים רכב בו נהג העורר, במסגרת פעילות מבצעית שנערכה על כביש 35. באותן נסיבות תואר כי העורר נהג ברכב והסיע 6 תושבי הרשות הפלסטינית ששהו בישראל ללא היתר. בהודעת הערר ובדין מיום 9.7.25, טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. ב"כ העורר טען כי החלטת בימ"ש קמא בנסיבות העניין כמוה כהחלטה "בערכאת ערר" על החלטה קודמת של כב' השופטת משעלי שדנה בתיק. לדברי הסנגור, השופטת משעלי מצאה לנכון להורות על מעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני בפיקוח, אולם מאחר והתייצבה לדיון רק ערבה אחת, נקבע שהדיון ידחה לצורך עיבוי החלופה שהוצעה, וקבלת חו"ד באיזוק אלקטרוני. עוד נטען כי השופטת דולב קבעה את אותן עובדות כפי קביעת השופטת משעלי, בחנה את החלופה שהוצגה בפניה, אך קבעה כי במקרה הנדון יש לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן. לטענת הסנגור אין מדובר בערכאת ערר על השופטת משעלי, והיה על בית משפט קמא לבחון את החלופה ואם אושרה להורות על מעצר העורר באיזוק. לאור זאת, ביקש הסנגור לקבל את הערר ולהורות על מעצר העורר באיזוק אלקטרוני. מנגד, טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות את הערר.

לטענת ב"כ המשיבה טענת ההגנה לפיה ההחלטה ניתנה "כערכאת ערעור" בעצם הינה בפועל טענה שבימ"ש קמא שנתן ההחלטה האחרונה אין שיקול דעת. עוד נטען כי אף בהחלטת כב' השופטת משעלי מיום 2.7.25, נקבע שיש מקום לשיקול שחרור באיזוק אלקטרוני והדבר לא הוכרע בהחלטה קטגורית, ולכן יש להידרש לפרשנות של המילים "יש מקום לשיקול". לטענת ב"כ המשיבה מתבקשת במקרה זה פרשנות לפיה התכוון בימ"ש שהמותב שידון בתיק יחליט כפי שיקול דעתו.

ב"כ המשיבה טען כי בימ"ש קמא בחן את הראיות וכן הביא בחשבון כי מדובר בעורר בעל פלילי לא מבוטל, אשר השתחרר ממאסרו רק עתה, ובצדק קבע כי יש לקבל תסקיר שיתן את דעתו ביחס למאפייניו של העורר. בנוסף, טען ב"כ המשיבה כי מלבד העבר הפלילי, קיים פער בין גרסת העורר בפני השופטים בשטח אל מול דבריו בפני החוקר, מהיכן הוא אסף הנוסעים, והאם הוא היה מודע להיות האחרים שב"חיים. כמו כן, טען ב"כ המשיבה כי ההחלטה נשוא הערר אינה סופית ומדובר בהחלטת ביניים. לאור כל האמור ביקש להורות על דחיית הערר.

דיון והכרעה

מדובר בעורר כבן 26 שקיימות כנגדו ראיות לכאורה לעבירות של הסעת תושבים זרים והסעת נוסעים מעל המותר כשההסעה בשכר.

לעורר עבר פלילי מן השנים האחרונות כאשר אך השנה הוא הורשע בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונדון לעונש מאסר, ממנו השתחרר לאחרונה. בשנת 2020 הורשע העורר בעבירת גניבת כלי/אמצעי/תוצר עבודה/ בקר ונדון למאסר, ובשנת 2018 הוא הורשע בשני תיקים נפרדים בעבירות של נסיון לגניבת רכב. כידוע, ביום 7.10.23 פלש ארגון החמאס למדינת ישראל וביצע באזרחיה מעשי טבח ומאז אותו יום מצויה מדינת ישראל במלחמה מרה, ומטבע הדברים עבירה של הסעת שב"חיים בעת חירום של מלחמה נושאת עמה סיכון פוטנציאלי לבטחון הציבור, (ראה עמ"ת (י-ם) 42015-08-22, מדינת ישראל נ' מוחמד היקלי; עמ"ת 50702-08-24, מדינת ישראל נ' זיסר (מיום 26.8.24); עמ"ת 43329-09-24 מדינת ישראל נ' חליל (מיום 17.9.24)).

ב"כ העורר לא חלק בפני בימ"ש קמא על ראיות לכאורה, אך טען כי בנסיבות התיק, כאשר העורר הוא אב לבת, יש להורות על מעצר העורר באיזוק. בהחלטת בימ"ש קמא (כב' השופטת ז. דולב-להמן), מיום 8.7.25, הפנתה השופטת להמן לעובדה שבחקירתו מיום 19.6.25 של מר לואי מסאלם, שהיה אחד הנוסעים ברכב העורר, כשנשאל אותו נוסע: "יודע שאתה ואחים שלך בלי אישורים ובכל זאת הוא אסף אתכם?" והשיב "יש שם בערך 100 פועלים מחכים להסעה, הוא מעמיס והולך, כולם בלי אישורים". ואכן ניתן ללמוד מדברים אלה לפחות על האפשרות שמדובר בהסעה מאורגנת של שב"חיים.

זאת ועוד, כפי שציין ב"כ המשיבה, מדוח הפעולה שערך השופר זבריאנסקי, שעצר את רכב העורר, ביום 18.6.25, צוין כי בעת שעצר את רכב העורר (בסמוך למחסום תרקומיה בכביש המוביל ממחסום תרקומיה לקרית גת - ממזרח למערב), ובו 6 שב"חיים אמר לו העורר כי הגיע ממחסום תרקומיה, והנוסעים הם תושבי שטחים וכן אישר שהוא יודע שהמחסום סגור ופועלים עם אישורים לא יכולים לעבור. דא עקא, שבחקירתו של העורר מיום 19.6.25 סיפר העורר כי אסף את שלושת הנוסעים שהיו ברכבו מכיכר ליד בית שמש, והוא לא ידע שהם שב"חיים.

בכלל נסיבות הענין כאשר מדובר בעורר בעל פלילי במספר תיקים מן השנים האחרונות, שביצע לכאורה עבירה של הסעת 6 שוהים בלתי חוקיים ברכב, בנסיבות שתוארו, בכביש המוביל ממחסום לשטחי יהודה שומרון, נראה כי באופן עניני לא שגתה כב' השופטת דולב-להמן כאשר בחרה לשלוח העורר לתסקיר על מנת לעמוד על מצבו ועל מידת מסוכנותו לציבור.

אכן, בהחלטת כב' השופטת משעלי-ביטון בעניינו של העורר מיום 2.7.25 הורתה כב' השופטת משעלי, לאחר בחינת אמו של העורר כערבה יחידה, על הגשת חוו"ד מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני לבחינת בית בישוב שגב שלום לשמש מקום מעצר באיזוק לעורר, וככל הנראה אף התכוונה שאם ימצא ערב נוסף מתאים יעצר העורר באיזוק. דא עקא שהשופטת משעלי-ביטון לא קבעה זאת באופן מחייב, אלא הורתה שבנסיבות הענין "יש מקום לשיקול אפשרות מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני" ודחתה הדיון לצורך עיבוי החלופה וקבלת חוו"ד.

בנסיבות אלה, היתה השופטת דולב-להמן רשאית לפעול כפי שיקול דעתה, וכאשר שיקול דעתה הורה לה שבתיק זה לא תוכל להורות על שחרור בלא קבלת תסקיר, היא היתה רשאית להורות על הגשת תסקיר.

לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, 11 יולי 2025, בהעדר הצדדים.